

עטרת שרוב

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
גליון מורחב לרגל זומא ההילולא של רבינו בעל הדמשק אליעזר זיע"א
פרשת בחקותי

בס"ד, עש"ק פרשת בחקותי
י"ט אייר תשפ"ב – שנה י"ג גליון תר"י

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש	ר"ת
ירושלים	6:57 8:14 8:51
בני ברק	7:12 8:16 8:48
ניו יורק	7:52 9:11 9:23
מונטריאל	8:05 9:25 9:37
נא לשמור על קדושת הגליון	

עטרת-ראשנו

דברי תורה
מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

והשיג לכם דיש את בעיר ובעיר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם (כו ה)

מבואר בשער הכונות (ענין סוכות דרוש ח בסופו) שזר"ע בנ"י ערב"ה שאין בו טעם וריח. היינו שאפילו הוא בבחינת ערבה שאין בו טעם וריח, שאינו עוד שלם בתכלית העבודה, מ"מ יוכל להמשיך בחינת זרע בחינת מ"ן, ועי"ז ירדו השפעות טובות בחינת מ"ד.

ביאור ואכלתם לחמכם לשבע

ואכלתם לחמכם לשבע היינו שזה ידוע שלח"ם בנ"י ג"פ שם הוי"ה בנ"י מו"ל עה"כ. שהוא בחינת שפע, כי מו"ל הוא מלשון נו"ל, ולכן כתוב לשון רבים לחמכם כי יש שני מיני מזלות נצח ונקח (פע"ח שער הסליחות פ"ח), היינו שתשיגו הבחינה של לחמכם שהם נצח ונקח.

ביאור לשבע

לשבע מרמז לפי מה שמבואר בשער הכונות (פע"ח שער חג הסוכות פ"א) וז"ל: כיום א' דסוכות יכוין שנכנס חסד, נקרא יומא דכולהו, שהוא הוי"ה דיו"ד בניקוד סגול"ל כל אות, ועיקרו חסד, לפי שהוא יומא דכולהו יומין, ועיקר חג זה להביא שבע בעולם, וכן תמצא שם זה בניקוד גימ' שב"ע ע"כ. ומבואר שם עוד שהענין של סוכ"ה הוא בנ"י הוי"ה אדנ"י. וזהו ג"כ הכוונה כאן, שצריך להמשיך התרין מזלות, שהמזל בנ"י לח"ם שהוא בנ"י ג' הוי"ו"ת, שהם הבחינה של הג' אבות והג' קוין, לבחינת שב"ע שהוא היחוד הוי"ה אדנ"י.

ביאור וישבתם לבטח בארצכם

וישבתם לבטח בארצכם היינו השם של במחון הוא אכדמ"ם מספר ע"ד (פרי עין חיים שער חג המצות פ"ב) כמ"ש 'במחו בהוי"ה עדי ע"ד' (ישעיה כו ד), שע"י שימישו היחוד של שובע יחוד סוכה הוי"ה אדנ"י, או לבטח בארצכם יהיה השכינה בחינת ארץ מתוקנת, ועי"ז ירדו כל מיני השפעות טובות בעולם.

זכות בעל ההילולא

הקב"ה יעזור שירדו כל מיני השפעות טובות בני חיי ומזוני, לכל המשתתפים וההולכים בדרכיו, בזכות בעל ההילולא, ובא לציון גואל כב"א.

יומא דהילולא דרבינו מהרא"צ מקאמרגא
כ"ד אייר תשפ"ב לפ"ק

וזהו שישגיג את זרע של קיימא שלו. ואכלתם לחמכם לשבע בפנים מאירין וצוחקות, שובע בעולם בריות נראין זה לזה ביפיו בעין טובה (כ"ד פט ד). וישבתם לבטח בארצכם שלא יוכלו שום מלכי אומות העולם לגזור גזירה ח"ו על דת יהודית, ומה שגזרו יתבטלו וימתקו כל הגזירות רעות, והיו גזירות טובות עלינו ועל כל ישראל הקדושים, וכל ישראל ישבו בארצם לבטח בלי שום דאגת פרנסה ובלי עול הגלות, רק שכל ישראל יהיה להם פנאי ומנוחה, כדי שיכולים ללמוד וללמד לשמור ולעשות אמן. עכ"ל.

ביאור דיש על שם שדי

ואפשר להוסיף על דבריו הקדושים ולפרש הפסוק הזה, הדנה פירש אא"ו שאותיות דיש הוא אתון שם שד"י, ואם כן יש לומר שהד' מרמז להשכינה שהיא בגלות בבחינת דלה ועניה. וי"ד מרמז ליסוד של ז"א שמתחבר עם הדל"ת, ונעשה אות ה"א בשלמות, שזהו התכלית שיהיה המילוי של הדל"ת ע"י אות יו"ד, ויהיה אות ה' שלימה משם הוי"ה ברוך הוא, וכמו שמבואר בשער הכונות (ענין הפסח דרוש ו) על הא לחמא עניא די וכו' עיי"ש. והשי"ן מרמז להג' אבות לג' קוין בחינת חב"ד, שישפיע ליו"ד שהוא בחינת יסוד, היינו שימישו מוחין לז"א, ועי"ז יתחבר עם הדל"ת בחינת השכינה, ויהיה ה' שלימה בחינת יחוד קוב"ה ושכנתיה.

ביאור את בעיר

את מרמז לאותיות התורה שמא' עד ת', מה שנתן היו"ד יסוד לדל"ת מלכות (ע"ח שער הירח פ"ג). בעיר מרמז לב' ציר שיש למלכות. וצ"ד הוא ג"כ בנ"י ש', לרמז להשפעה שמקבלת ע"י הג' אבות, ואו נתקן היו"ד עם הדל"ת יסוד ומלכות עם ב' צירה והדלתות, ולכן ע"י התיקון או כתוב 'והיה שדי בצריך' (איוב כב כו) ופירש מרן האריז"ל אל תקרי בצריך אלא בצירד, שמרמז שע"י התיקון שמרמז בשם שד"י יצא מצריך לתיקון צירד, עיין כל זה בע"ח שם בארוכה ותבין.

ביאור והשיג לכם דיש את בעיר

וזהו והשיג לכם דיש את בעיר שע"י התיקון של דיש ובעיר, או יהיה ובעיר ישיג את זרע שהמלכות ישפיע זרע בחינת מ"ן, הכוונה שהרי

זכה לחבר ספריו מתוך ענווה ודבקותו בהש"ת אפשר לפרש המקרא קודש הזה, לכבוד יומא דהילולא של אא"ו הגה"ק בוצינא קדישא המקובל האלהי רבי אליעזר צבי מקאמרגא ולה"ה זי"ע, הידוע בגודל צדקתו ופרישתו ודבקותו והשגתו בתורה הקדושה, ועי"ז זכה לחבר ספריו הגדולים והנוראים, והכול מתוך ענווה ושפלות הרוח ודבקותו בהש"ת.

אתדבקות רוחא ברוחא, מעין תחיית המתים

ידוע דברי מרן האלקי הבעש"ט הקדוש זי"ע המובא בספר הקדוש מאור-עינים (בריש לקושי מס' שבת) שהארם הלימד ומדבר מדבריו של הצדיק, הוא מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדיבורים, ונקרא אתדבקות רוחא ברוחא, שלכך אמרו חז"ל (יבמות צז) שפתותיו דובכות בקבר, ואפשר לומר כי זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וממון החיות שלו עיי"ש. והוא לכאורה מעין תחיית המתים.

כל דבר שהוא בלי צימצום אינו בכלל הטוב

והנה כתב אא"ו בעל ההילולא בספרו הקדוש בן ביתי על התורה (ה"ב דף סח), על הפסוק הנ"ל, וז"ל: רצה לומר והשיג לכם שתשיגו ישראל קדושים, דיש הוא אותיות שם שד"י ב"ה, ואמרו רז"ל (הגיה יב:) שדי שאמר לעולמו די. כי בתחלה היה העולמות בלי צימצום וגבול, וכשראה הקב"ה כביכול כך, שאם לא היה צימצום, או היה יכול להתפשט במקומות התחתונים מאוד בקלי, אז בשם שד"י ב"ה עשה הקב"ה גבול וצימצום. וצימצום הזה היה לטובה, כנודע שכל דבר שהוא בלי צימצום אינו בכלל הטוב, כמו שמבואר ממרן האריז"ל שכל סוד הצמצום הוא נעשה כדי שיכולו התחתונים לקבל, שאם לאו לא היו יכולים לקבל.

על ידי הצימצום יבוא הרחבה

לזה אמר הכתוב הקדוש, והשיג שתשיגו בידכם השפעות מוזן שלכם בהרחבה, ובהרחבה זו יהיה גם כן בצימצום, וזהו דיש את בעיר היינו כמו שאמר שד"י שם שד"י, ובעיר הוא הצימצום כנודע היינו מה שצדור עד עכשיו, ועי"ז יהיה הצמצום, או יהיה יותר השפע. ובעיר ישיג את זרע הוא בנים זרע של קיימא, שיתגדלו כל הבנים הקמנים שיש לישראל,

עטרת פז

אמרות טהרות מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

אם בַּחֲקָתִי תִלְכּוּ וְאֵת מִצְוֹתֵי תְּשִׁמְרוּ וְעִשִׂיתֶם אֹתָם (כז א).

רצה לומר, הארכתי כבר בפסוק הזה, בענין שכל המצוות שאין בהם טעם, למה צוה הקב"ה לישראל לעשות אותם, שלכן אלו המצוות נקראים חוקים וגזירות השי"ת על ישראל ע"ש. אבל לאו דוקא מצוות לבר נקראים חוקים, אלא אפילו מי שלא בא לעבוד בעבודת הבורא ב"ה, למעום טעם רוחני שמחה דקדושה, או עבודתו הוא ג"כ אינו אלא בבחינת חוקים בלי טעם, אלא גזירות השי"ת לישראל שיהיו עובדים אותו באמונה ובמחון בלב אמת, בלי שום מחשבת פיגול, כי לא כל האדם הרוצה ליטול את השם בפעם אחת יכול ליטול, אלא דייקא אחר כמה אלפים מדרגות ובחינות ונסיונות,

כדאיתא בספר נועם אלימלך (פ' ושלח) וז"ל: 'עם לבן גרתי ואחר עד עתה' (בראשית לב ה), דהנה 'לבן' הוא אותיות נב"ל, שהוא היצר הרע הנקרא נבל כנודע (סוכה מה). ואחר שזכה האדם בר ישראל לעבוד את הבורא ב"ה בשני יצרים, כמאמרם ז"ל (ברכות נה.) 'בכל לבבך' (דברים ו ה), בשני יצריך. אזי היצר הרע נהפך ללבן אותיות לובן העליון, בלי שום סיג ופגם, ואימתי יזכה האדם לזה, העיקר הוא ע"י הכנעה ושפלות הרוח, שיחזיק עצמו בזה העולם כגר, וזהו 'עם לבן גרתי' פירוש שזכיתי שיהיה היצר הרע נהפך מנבל ללבן, היתה סיבה לזה 'גרתי' לשון גרות, דהיינו שהחזקתי עצמי כגר בהכנעה גדולה, ובכל זאת לא עלתה בידי בימים מועטים, כי אם 'אחר עד עתה' פירוש שאחזקתי בעבודה הזאת להשי"ת יום אחר יום, ושנה אחר שנה. וזהו מה שאמרו רז"ל ביומא (כ), וכבר אמר אנא השם ונשמע קולו, פירוש שזמן ארוך צריך אדם לצעוק להשי"ת, אנא השם עזרני שאזכה לעבודך באמת, או ונשמע קולו. אבל לא בימים מועטים ע"ש.

נמצא שזהו שאמר הפסוק, שכל זמן שלא הרגיש טעם רוחני של עבודה לשמה, או עבודתו להשי"ת הוא לו רק בתורת חוקים וגזירות המלך, ואעפ"כ אם בחוקותי תלכו ואל יקשה לך ח"ו שום נדנד קושיא על השי"ת, וכן אפילו אצל מצוותי תשמרו שלא יקשה לך למה לא הרגשתי איזה טעם חיות רוחני בעשיית המצוות, ובכל זאת אין אתה נשאר עומד בקושיית שלך, אלא שתלך בכל יום ויום ביותר דביקות ביראה ופחד מהשי"ת, או בודאי בלי ספק תבוא למדרגת ועשיתם אותם באהבה ובשמחה בכל עבודת השי"ת ונשמע קולו והבן.

'בן בית' ח"ב דף סח מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

אם בַּחֲקָתִי תִלְכּוּ וְאֵת מִצְוֹתֵי תְּשִׁמְרוּ וְעִשִׂיתֶם אֹתָם (כז ב).

רצה לומר, שבחינת חק, הוא בחינת רצון א"ם ב"ה, ששם אסור לשאול הטעם למה הוא רצון א"ם ב"ה בכך, כי לית בסבא מעמא כנודע (שבת פטז).

וזוהו אם בחוקתי ברצון א"ם ב"ה, תלכו ולא תקשה לכם לעולם, ולא עוד תלכו ותחקרו טעם הטוב לרצון של חק הזה, וכן זאת מצוותי שהם ד' עולמות אבי"ע, שצוה הקב"ה שיהיה ד' עולמות אלו אצילות בריאה יצירה עשיה, כי כביכול בלי ציווי היה הכול באחדות אחד יחיד ומיוחד, מרום העולמות עד סוף תחתית של התהום, אלא כך היה רצון א"ם ב"ה שיהיה השתלשלות מקדושה לקדושה, עד שיהיה העולם העשיה בנשם הזה, והוא כדי שיהיו יכולים בני ישראל להנות מזיו הרוחני אפילו בעולם העשיה הזה ג"כ, כנודע מירידת המן שהיה יורד ג"כ מרצון א"ם ב"ה מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה, עד שיכלו בני ישראל להנות ממנו כנודע. לזה נקראו ד' העולמות בשם מצוה, כי כך היה הקב"ה מצוה שיהיה כך כנ"ל.

וכן כדי שיהיה התחברות על ידי תורה ועבודה בהקב"ה כי קב"ה עם ישראל חד הוא כנודע (זוה"ק ח"ג עג).

וזוהו זאת מצוותי תשמרו שלא יגיע להעולמות שום פגם וחמא ועון, אלא שיגיע לשם רק מצוות ומעשים טובים מתוך תורה ועבודה בלב שלם.

ועשיתם אותם ר"ל על ידי עבודת ישראל ולימוד בתורה הקדושה, שהם מחדשים בכל יום עולמות חדשים כדאיתא בזהר (ח"א ד). וכן כיוצא בו שמעתי מאאמו"ר זצלה"ה ששמע מוקני הרב איש אלקים מו"ה רבי אברהם מרדכי מפינמשוב זלה"ה, שבכל יום ויום היה רבינו מרן איש אלקי הבעש"ט זלה"ה מחדש שמים חדשים וארץ חדשה. וזהו ועשיתם אותם היינו עולמות חדשים ממש.

ולפי זה נוכל להבין מה שאומרים 'המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית' (ברכת יוצר) כלומר הקב"ה 'מחדש בטובו' עם הצדיק הנקרא טוב, כדאמרו רז"ל (יומא לה): אין טוב אלא צדיק שנאמר 'אמרו צדיק כי טוב' (ישעיה ג ט). שהקב"ה מחדש עם עבודת הצדיקים, 'מעשה בראשית' שמים חדשים וארץ חדשה כנודע. והבן.

וממשיך הכתוב לומר ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו רצה לומר שאם תעשו כן או ונתתי הקב"ה לכם לישראל גשמיכם היינו כל מיני גשמיים שנמצא בעולם העשיה הזה, בניס זרע של קיימא, חיים ארוכים חיי נחת, מוונא רויחא בהרחבת הדעת.

בעתם כנודע שיש כ"ח עתים בקהלת, לטוב ולמוטב, לזה אמר הקב"ה שאפילו י"ד עתים שאינם טובים, ימתקו לאיש הזה ויהיה לו כל מיני גשמיים הצריך בעולם העשיה הזה, ועיקר כוונת הכתוב הוא לגוף הגשמי שיהיה לאיש הזה חיים ארוכים. ונתנה הארץ יבולה הוא כנגד מוונא רויחא. ועץ השדה יתן פריו הוא כנגד בניס זרע של קיימא, שיהיה לישראל הקדושים.

'בן בית' ח"ב דף סח מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

וְאִם בְּהִמָּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן לַהוֹי"ה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנָּה לַהוֹי"ה יִהְיֶה קֹדֶשׁ (בחוקותי כז ט)

ר"ל ידוע הוא (עין חיים שער המלכים פ"ז) שמלכותא קדישא לא נאצלה אלא בנקודה אחת כתר המלכות, ובני ישראל הקדושים צריכין להמשיך על ידי עבודתם להקב"ה אלו מ' ספירות החסר לה, והוא שז"א לא נאצל אלא ב"ק חגתנה"י, והיה חסר לו שלש ראשונות כח"ב, וע"י עבודת ישראל נמשכין אלו ג' מוחין כח"ב, ה"ה נמשכין במלכות מ' ספירות שלה.

לזה אמר הכתוב הקדוש ואם שהוא ספק, כי לא כל אדם הרוצה ליטול את השם יטול (ברכות מז), כלומר ואם בהמ"ה העולה שם ב"ן המלכות, אשר יקריבו ממנה מ' ספירות שלה, קרבן שהיא לשון קריבות כל ספירה וספירה, עד שמקריבין כל פרצוף מלכות להו"י, לזה מזהיר הקב"ה כל מי שזוכה ליתן ממנו שקריב לה', הוא צריך להיות קודש כלומר לעשות זאת בקדושה וטהרה.

'בן בית' ח"א בספרו דף 8 מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

ומזהיר התורה לא יִחְלִיפוּ וְלֹא יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב גָּדָע או דע בטוב ואם המיר ימיר בהמה בהמה וְהָיָה הוּא וְתִמְנְרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ (שם ט) ר"ל לא יחליפנו ח"ו וחס מלהזכיר שם ב"ן דקדושה של מלכות בשם ב"ן כל"ב נוקבא דקליפה, כלומר כמו שיש בקדושה בחינת עליות מ"נ רעותן דלכם של ישראל, ה"ה יש מ"נ רעותן דלכם של רשעים, שמביאין ע"י עבירות ומעשים רעים מ"נ לנוקבא דקליפה, כדאיתא סודו

ר' ידוע הוא (עין חיים שער המלכים פ"ז) שמלכותא קדישא לא נאצלה אלא בנקודה אחת כתר המלכות, ובני ישראל הקדושים צריכין להמשיך על ידי עבודתם להקב"ה אלו מ' ספירות החסר לה, והוא שז"א לא נאצל אלא ב"ק חגתנה"י, והיה חסר לו שלש ראשונות כח"ב, וע"י עבודת ישראל נמשכין אלו ג' מוחין כח"ב, ה"ה נמשכין במלכות מ' ספירות שלה. לזה אמר הכתוב הקדוש ואם שהוא ספק, כי לא כל אדם הרוצה ליטול את השם יטול (ברכות מז), כלומר ואם בהמ"ה העולה שם ב"ן המלכות, אשר יקריבו ממנה מ' ספירות שלה, קרבן שהיא לשון

עטרת- החסידות בענין לימוד סודות התורה

מהקדמתו 'דרך הקודש' על 'הדמשק אליעזר' על הזוה"ק

ממנו כל הדינים, והוא ממש ממחצדי חקלא, ובכל עת ועת הולך בדרך הקודש דקדושה של הקב"ה שנתן לנו לעבדו באמת לבבו חי וקיים לעד.

'דרך הקודש' אות נ

אל תלך בסתרי תורה בדרך חקירה ח"ו

הנה אחי אחי, עוד הוי זהיר מאד שאל תלך בסתרי תורה בדרך חקירה ח"ו, כי בקל יכול לבוא מזה למינות ואפקורסית גדול ממש, כמו שהזהירו רז"ל (חגיגה יא:). כל המסתכל בארבעה דברים, מה למעלה ומה למטה מה לפניו ומה לאחור, ראוי לו שלא בא לעולם ע"ש. ועוד כי בדרך העוקל הזה מוכרח הוא לצייר לפניו איזה פרצוף, והיכן הוא, ומה הוא, ומי הוא, ואיזה הוא, ובאיזה מראה הוא, שזהו מינות ואפקורסית ממש, כי מרן האר"י זלה"ה הזהיר לצייר אפילו איזה גוון, כמו שהביא הרב הקדוש 'מקדש מלך' צ"ל בהקדמתו ע"ש.

'דרך הקודש' אות נא

לא ללמוד סתרי תורה משאר תלמידי מרן האר"י

אחי אחי הנעים ראיתי בכמה מקובלים הקדמונים לפנינו, היינו הרב הקדוש א"א ר' שלום שרביא זלה"ה (נהר שלום דף לד טו"א) וכיוצא בו כמה קדושי עליונים, מזהירין באזהרה גדולה שלא ללמוד שום דברי סתרי תורה משאר תלמידי מרן האר"י זלה"ה, אלא דייקא מכתבי מרן הרב א"א רבינו רבי חיים וויטאל זלה"ה, שמרן רבינו האר"י מסר לו לבדו כל כחו בסמיכה גדולה, ברשות ששמע במתיבתא דרקינא שילך לעיר הקודש צפת שבארץ ישראל ויסמך להרח"ו הנ"ל, והוא ימלא את מקומו לאחר פטירתו, וכך עשה מרן האר"י זלה"ה שהלך ממצרים שהיה דר שם כמה שנים, ושאר תלמידיו לא היו מקבלים ממנו תורתו תורת אמת, אלא מכח שמיעה ולימוד קצת, ולא מסר להם בפירוש אלא מכללא אתמר להם, על זה מזהירין הקדושים שלא ללמוד בשום ספר המיוסד על פי סוד.

ולא עוד, שאסרו לעיין בהם גם כן כלל, וכן שמעתי מאמנו"ר מובהק הרב הקדוש מו"ה יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה, שכל החברים שלו שלמדו וקיבלו מרבינו מרן דודו רבינו צבי מזודיטשוב, והראש מן התלמידים וחברו של אמנו"ר זלה"ה היה הרב הקדוש רבי יהודה צבי זלה"ה מזודיטשוב אבד"ק ראזייל בעל המחבר 'עמוד התורה' וספר 'דעת קדושים', שכולם פה אחד היו מקובלים מרוב רבינו דודי ר' צבי מזודיטשוב, שלא לעיין ולא להשגיח בשום ספר של סתרי תורה אלא דייקא הוא ולא אחר בכתבי מרן הרח"ו זלה"ה ולא בשאר כתבים של תלמידי האר"י זלה"ה, וכן כתב רבינו דודי ר' צבי מזודיטשוב בעצמו בספרו 'פרי קודש הלולים' בהתחלה של ספר הנ"ל...

'דרך הקודש' אות נב

אין ללמוד כתבי האר"י וכתבי הרמ"ק יחד

הזהיר לי אמנו"ר זלה"ה שלא אלמוד ביחד כתבי הרמ"ק זלה"ה עם כתבי מרן האר"י זלה"ה, רק בעת שאלמוד בכתבי מרן האר"י זלה"ה בכל עת ההוא לא אלמוד בכתבי הרמ"ק זלה"ה, כי זה הוא עמוד בפני עצמו וזה בפני עצמו, ואם לומדים בזמן אחד אזי נתערב דעתו בזה ובזה ולא יוכל לעמוד דעתו על מקום קו השוה, אבל בכתבי רבינו ר' מנחם עזריא [מפאנו] רשאי ללמוד בכל עת שירצה.

'דרך הקודש' אות נג

ומרי דחובה דחיק.

'דרך הקודש' אות נז

ללמוד דייקא בכתבי וספרי מרן האר"י ל

אעפ"י שיש כמה וכמה אנשים שמתיראים לנפשם לעסוק בעץ חיים 'פרי עץ חיים' ילקוטי תורה' שמונה שערים, אלא שמספיקים בלימוד הסיפור הנתייסד על כוונת האר"י זלה"ה, והוא שיראים שלא יעלה עליהם איזה התגברות הרע מהחיצונים, ולא יהיה להם ח"ו כל כך כח להתגבר עליהם, דעו אחי אל תפחדו כלל ואל תשגוהו על אלו דמיונות ומחשבות זרות של יצר הרע, כי היצר הרע יודע אם תעסוק בסתרי תורה באמת לבבך בקדושה ובטהרה, אז תהיה בודאי ממחצדי חקלא, ותעלה בכל יום יותר למדרגות קדושות.

'דרך הקודש' אות נח

הלימוד מביא ליראה עלאה דקדושה

דעו אחי ורעי, שצריך כל אחד להמשיך עליו יראת השי"ת, והוא דייקא מתוך למוך בסתרי תורה, כי לימוד הזה מביא אותך ליראה עלאה דקדושה, ומכש"כ ליראה תתאה, וכן לאהבת הבורא ב"ה, מתוך שאתה רואה בלימודך כמה עולמות אלפים רבבות בכל עולם ועולם יש פרטי עולמות בלי שיעור וקץ וערך, ובהם כמה אלפים ורבבות מלאכים מלאכי השרת ושרפים ואופנים וחיות הקודש לאלפים ורבבות בלי שיעור וקץ וערך, וכולם עומדים באימה וביראה לעשות רצון קונינו יתברך שמו ויתהלל, כנודע מדברי זהר הקדוש (הקדמה יא:). שאמר בגין דאיהו יתברך שמו רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין, כלהו כלא חשיבין קמיה. וכל מלאך ושרף ואופן וחיה אינו מכיר לעולם מעלות וגדלות חברו, שהוא גדול ממנו בכמה פרסאות, כל אחד כפי גדלו, כנוכר גם כן בדברי רז"ל ובזהר הקדוש.

'דרך הקודש' אות מט

כלל גדול בתורת אמת שכתבי מרן האר"י לבד

אינו מזיק כלל

הנה אחי אחי אהובי לי ביותר, יש אנשים בני דעות שונים שאינם רוצים להדביק נשמתם בסתרי תורה כלל, כי חושבים שמא יתענשו בדבר ההוא, להוי ידוע כלל גדול בתורת אמת שכתבי מרן האר"י לבד אינו מזיק כלל, כי מי שלומד מכתבי מרן האר"י זלה"ה לבד הוא הולך בטח בדרך הישר, וכן אם הלומד בה אין לו שום גדלות ורמות רוח, בודאי כמעט אפילו אם הוא ח"ו חוטא גדול ועושה תשובה שלימה בלב נשבר ונדכה, מותר לו לכתחלה ללמוד בסתרי תורה, ולא יעלה עליו לעולם שום נזק.

אלא מי שהולך בגדלות ורמות רוח בשטותים והבלים שלו, שהוא מיוחס וכיוצא בו בשאר שטותים, וכן מי שלומד בשאר ספרים שאינם ממרן האר"י זלה"ה, איש הזה הוא מסוכן בכל עת, כי מעורב בדעתו תמיד טוב ורע ורע בטוב, וכן כל התגברות החיצונים על מי שלומד סתרי תורה אינו אלא על אלו שלומדים בסתרי תורה שאינם ממרן האר"י זלה"ה, כי בלימוד זה דייקא לבד יש אחיזה לחיצונים, אבל בלימוד זהר הקדוש וכתבי מרן האר"י זלה"ה לבד לא מבעיא שאין לחיצונים והקליפות שום אחיזה בו ובלמודו כי הוא לומד באמת תורת אמת היתה בפיהו, אלא שממתיק

וכל הלומד כתבי מרן האר"י זלה"ה ועמו דברי זהר הקדוש, והוא על ידי פרושים על הזהר שמיסודים דייקא דייקא על ידי הקדמת האר"י זלה"ה, איש הזה שלומד כך יטעם בעצמו טעם מתוק, עד שידע שלא נמצא בעולם חכמה עמיקא כחכמת עמקי סתרי תורה, שעל זה בודאי אמר דוד המלך (תהלים יח ח-יא) 'תורת ה' תמימה משיבת נפש', 'עדות ה' נאמנה מחכימת פתי', 'פקודי ה' ישרים משמחי לב', 'מצות ה' ברה מאירת עינים', 'יראת ה' טהורה עומדת לעד', 'משפטי ה' אמת צדקו יחדו', 'הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים'...

ובפרט בגלות האחרון הזה בודאי נאמר על אלו שלומדים בסתרי תורה 'לולי תורתך שעשעי אז אבדתני ח"ו ובעניי, כנודע למשכיל דקדושה.

'דרך הקודש' אות מא

אין עיקר חשיבות לפני הקב"ה אלא סתרי תורה

ודע אחי אחי, שכל מי שיש בו אפילו מקצת ריח תורה מחויב הוא ללמוד בסתרי תורה, ומכל שכן תלמיד חכם, כדי שלא יעול בכסופא לעלמא דאתי כנודע מזהר הקדוש, כי שם הוא רק עולמות רוחניים כמו סתרי תורה, ולא נמצא שם ח"ו שום גשמיות כהיום, כשבא תלמיד חכם בנגלות התורה לבד הוא יושב שם, כגר וכאלם לא יפתח פיו, אף על פי שיש שם גם כן כמה מתיבתות של נגלות התורה, אף על פי כן אין עיקר חשיבות לפני הקב"ה אלא סתרי תורה.

'דרך הקודש' אות מה

הלימוד בסתרי תורה מביא שפלות ועניויות

הנה דע אחי אחי הנעים לי ביותר, שדייקא מי שלומד בסתרי תורה הוא יודע בבירור עד היכן צריך להיות עניו ושפל.

'דרך הקודש' אות מו

הלימוד בסתרי תורה מביא לאחדות ודבקות

בהשי"ת

ועוד עיקר ידיעות האחדות ודבקות אינו בא לאדם אלא על ידי לימוד בסתרי תורה, לפי שרואה עד היכן גדולת יוצר בראשית, אף על פי שיכול לראות מנגלות התורה גם כן גדולת יוצר בראשית, כמו שכתב הרמב"ם זלה"ה, אבל זה אינו אלא על ידי גשמיות של עולם הזה, במה שברא הקב"ה כמה מיני בריות אין שיעור וערך וקץ, כמו שכתב רבינו מרן הרמב"ם זלה"ה בהלכות יסודי תורה (פ"ב הי"ב) ע"ש, אבל לראות גדולת יוצר בראשית על ידי לימוד סתרי תורה שכמה עולמות רוחניים יש למעלה מעולם העשיה הזה אלף אלפי אלפים רבי רבבות אין שיעור וקץ וערך, כמו שכתב מרן האר"י זלה"ה בע"ח (שער אצילות בקיצור פ"א)...

'דרך הקודש' אות מו

מי שאינו עוסק באור תורת הנסתר לא ראה אור

חיות רוחני מימיו

הנה אחי ורעי אנשי לבב בעלי נפש דקדושה, אחרי אשר הודיע לנו ה' על ידי קדוש ה' מרן האר"י זלה"ה, והראה לנו מבוא שער דרך פתחי חכמת אמת, לזה חזקו וראו ודעו לעסוק בתורת חכמת אמת של מרן האר"י זלה"ה, כי מי שאינו עוסק באור תורתו לא ראה אור חיות רוחני מימיו, ואם לא עכשיו בגילגול של דור הזה אימתי, כמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי ע"ה לחברייא באד"ר (נשא קכז:). עד אימתי נתיב בקיימא דחד סמכא של נגלות התורה ע"ש, לפי שיומין של אדם זעירין

עטרת-זקנים

תולדותיו ומשנת חייו של רבינו איש האלקים רשכבה"ג שר בית הזוהר כ"ק מרן אדמו"ר רבי אליעזר צבי בן הרה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל זיע"א מקאמרנא בעל ה'דמשק אליעזר' כ"ד אייר ל"ט למטמוני"ם למב"י 'נצח שביסוד' תרנ"ח

זרח השמש

בשנת תקי"ץ בעיר סאמבור שבגאליציע הסמוכה לקאמרנא, ירדה לעולם נשמתו הטהורה של מרן רבינו **אליעזר צבי מקאמרנא** זי"ע, בן לאביו מרן רבינו הגה"ק איש האלוקים רבי **יצחק אייזיק מקאמרנא** זי"ע, ולאמו הרבנית הצדקנית מרת גיטל בת הגה"ק רבי **אברהם מרדכי מפניטשוב** זי"ע.

מרן רבינו בשנות נעוריו היה ילד חלוש בטבעו והיה לו ג"כ מחלת השיתוק, וגם נולד בשנים אשר הפרנסה בבית אביו לא היה בכי טוב, ואעפ"כ התגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים, ולמד תורה מתוך הדחק ושקד על תלמודו יומם ולילה, ולא פסיק פומיה מגירסא, והיה לו שיעורים בשי"ס ופוסקים ורמב"ם.

רבינו קיבל עיקר כוחו ורוב תורותיו מאביו בין בגלות התורה וביחוד בסתרי התורה, וסימן הראהו לו מן השמים שראוי הוא לו ללמוד ולחדש ולהיות רב ורבנן בתורת הרוז, שכשהתחיל ללמוד תורת הרוז הביא לו זקן אחד במתנה את הספר הקדוש עץ-חיים ממרן האריז"ל שלמד בו זקינו רבינו הגה"ק רבי **אלכסנדר סענדר מקאמרנא** זי"ע, וגם אביו למד בו בשנות נעוריו, כך המית עצמו באהלו של תורה מתוך הדחק עד אשר זכה לגדול לאילנא ברבא בישראל.

נישואיו

בשנת תר"א כשהיה בן י"א שנים, היה פעם אחת עם אביו בשבת קודש בעיר טורקא, ודיברו לו נכבדות עם הרבנית הצדקנית מרת חנה שרה בתו של הגאון הצדיק רבי **יוסף שעהנר** זי"ע, חתנו של הרה"ק המגיד רבי **מנחם מאניש מדרוביטיש** זי"ע, מגזע היחס נו"נ לבעל **המגלה עמוקות** זי"ע. ומגדולי תלמידי החכמים אשר משבת לשבת לא דרך בביתו וביתו העיקרי היה בבית המדרש, ומידי שבת בשבתו בבוקר קודם התפילה היה מסיים מסכת שבת ועירובין.

ומעשה פלא מסופר על אודות זיווגו של מרן רבינו, שחותנו רבי יוסף שעהנר היה מחזיק בחכירות בית היין שבעיר טורקא, ובתו זיווגו של רבינו היא בלבד היתה עוסקת במסחר היין כאשר אביה לא דרך אף פעם על מפתן בית היין, ופעם אחת בימי נדודיו של הגה"ק רבי **יצחק אייזיק מזידיטשוב** זי"ע עבר דרך בית היין הנ"ל, והיה חלוש מאוד מטורח הדרך, והנערה הרבנית מרת חנה שרה הבחינה בזאת ומיד הכינה את השלחן במיני מגדנות ומשקה לחחיות את נפשו. כאשר גמר לאכול הוציאה מטבע חשובה לתת לו, שאל

הוא, ובשבת קודש נתן לו רבי דוד עליה ושאל לו מה שמו אמר לו אליעזר צבי בן יצחק יהודה יחיאל בלי הוספת מורינו, אבל רבי דוד ברוח קדשו קרא לפניו מורה מורינו וכו' בן מורה מורינו וכו', ואמר לו תידע שעוד תהיה מנהיג גדול בישראל. וכן הסתופף אצל הגה"ק רבי **מאיר מפרימשלאן** זי"ע, וגם כשהגיע אליו התנכר רבינו ולא גילה לאף אחד מי הוא, אמר לו רבי מאיר: יונגערמאן

איך וויס ווער ביסטו מיר וועסטו נישט נארן (אברך יודע אני מי אתה אותי לא תרמה). וכן היה כמה פעמים אצל **השר שלום מבעלזא** זי"ע, ואצל הרה"ק רבי **אליעזר מזיקוב** זי"ע.

ומכל אלה שאב רבינו במלוא חפניו הרבה תורות והזכרות ישרות להנהיג עדת ישורון עמך בית ישראל.

מנהיג עדת ישורון

ביום שבי"ק ח' אייר תרל"ד, שני ימים קודם פטירת אביו מרן רבינו הגה"ק איש האלוקים רבי **יצחק אייזיק מקאמרנא** זי"ע, קרא רבינו המהרי"א לאשתו הרבנית מרת גיטל, ואמרה לה: הנה בני רבי אליעזר צבי יישב על כסאי, והוא ראוי למלאות את מקומי בהמשכת השולשילתא קדישא. והלביש לרבינו את הבגד הלבן שלו כדי שילך בו בשבי"ק, כמנהג תלמידי מרן רבינו אור שבעת הימים הבעשי"ט זי"ע. ובאור ליום השני בחצות לילה נחשכה המאורות בהסתלקותו של אביו מרן רבינו קודש הקדשים המהרי"א זי"ע, ומיד קיבלו עליהם כל חסידי בית אביו את מרן רבינו להמשיך ולנהל את עדת ישורון.

וסיפור נפלא סיפר **כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א** משם אביו רבינו הגה"ק רבי **שלום מקאמרנא** זי"ע, שהסבא קדישא הגה"ק רבי **צבי אביגדור פיש מנאפקער** זי"ע אבי שלשלת 'האדס', אחרי פטירת רבינו המהרי"א מיאן להמשיך ולהסתופף אצל בנו מרן רבינו. ופעם אחת חלם לו איך שבא לעיר קאמרנא ונכנס לבית מדרשו של רבינו המהרי"א, וראה את רבינו המהרי"א יושב על כסאו כמו בחיי חיותו, ונפלה עליו שמחה גדולה אשר מזה זמן רב לא ראה אותו, וכראות רבינו אותו הוציא מתוך השטענדער מגבת, ואמר לו: בוא ונלך, והתחילו לילך וראה ערים גדולות ובצורות עד לב השמים, עד שהגיעו לבית אחד שהיה שם מקוה טהרה וטבל רבינו המהרי"א ונסתפג, ורצה רבי צבי אביגדור הנ"ל ג"כ לטבול, מיד תפסו רבינו ואמר לו היות שזה הוא נהר דינור ואי אפשר

אותה המהרי"א מזידיטשוב: האם מותר לך לתת צדקה בלי ידיעת אביך. ענתה לו: שאבי ציוה לי אשר כל מי שאני מוצאת לנכון לתת צדקה הרשות בידי. אמר לה: במה אברכך. ובקשה ממנו שתזכה לבעל קדוש כמוהו. והבטיח לה המהרי"א מזידיטשוב שתזכה לבעל קדוש וגם שיהיה ממשפחתו. ואכן זכתה ונישאה למרן רבינו והיתה עזרתה בקודש עד לפטירתה ביום ב' שבט תר"ן.

בצל צדיקי הדור

מרן רבינו זי"ע חוץ ממה שלא מש מאהלו של אביו הסתופף עוד בצל צדיקי הדור, רבינו נסע אצל דודו הגה"ק רבי **משה מסאמבור** זי"ע בעל ה'יתפלה למשה' ובנו הגה"ק רבי **יהודה צבי מראזדיל** זי"ע בעל ה'ידעת קדושים'. וכן נסע אצל בן דודו הגה"ק רבי **יצחק אייזיק מזידיטשוב** זי"ע, אשר חיבבו

בית מדרשו של רבינו

עד למאוד בראותו עליו כלי מוכשר להמשיך שושלתא דדהבא לבית זידיטשוב וקאמרנא, ואף המליץ לבניו להשתעשע עם מרן רבינו, ולאחר פטירת אביהם היו מגדולי חסידי מרן רבינו.

וכן נסע אצל הגה"ק רבי **חיים מצאנז** זי"ע בעל ה'דברי חיים'. ופעם אחת כששבת רבינו בעיר צאנז וכבדו הדברי חיים עד למאוד, התפלאו תלמידיו מגודל הכיבוד שמעניק לרבינו, אמר לתלמידיו שזה שהוא מכבדו יותר מכל הרבנים שהגיעו עד עתה, הוא מפני שכאשר נתעטר בכתר הרבנות בעיר צאנז, עלה מן היס דג מיוחד במינו ומשובח ביותר הנקרא 'הכט' ועד עתה לא עלה הדג עוד פעם, ועכשיו שהגיע מרן רבינו לשבות על שבת קודש עלה עוד הפעם הדג הזאת לכבודו של מרן רבינו, לסימן שהאורח שהגיע לשבת זו חשוב הוא בשמים ומי שהוא מכובד בשמים בודאי מחויב אני לכבדו ביותר.

וכן הסתופף אצל הגה"ק רבי **דוד מדינב** זי"ע בן הגה"ק הבני יששכר זי"ע, ומסופר שפעם אחת כששבת מרן רבינו על שבת בדינב התנכר רבינו ולא גילה לאף אחד מי

עטרת-זקנים

לאדם בחיי חיותו לטבול בו, אז הבין רבי צבי אביגדור שרבינו המהרי"א נסתלק כבר, והתחיל לבכות וביקשו שיברכהו, אמר לו רבינו המהרי"א שהוא אינו כבר בעלמא הדין מ"מ השאיר אחריו את בנו מרן רבינו שכחו ככוחו ואילו תילך והוא יברכך אותך, ומיד כשהקיץ משנתו שם פעמיו אל עיר קאמרנא למרן רבינו, ומיד כשנכנס אמר לו מרן רבינו 'אין אז דער טאטע טרייבט נישט קומסטו נישט' (אם אבי לא מעורר אותך אינך מגיע).

מתחילה היה מרן רבינו מרוב ענותנותו משתמט מלהנהיג את עדת הקודש, אבל חסידי ותלמידי בית אביו הפצירו מאוד בעדו, וגם מן השמים הראו לו סימן כשהקוויטעל הראשון היה מאחד שנקראת בשם 'רבקה בת יהודית' ר"ת 'רבי', וכן קבל עוד כמה וכמה סימנים מן השמים שמוכרח להנהיג עדה בישראל, ומאז שהתחיל להנהיג את עדתו כל דבוריו והבטחותיו של מרן רבינו נתקיימה במילואו, בהפטירו פעם אחת לאחר שהבטיח לאחד ישועה, אני אחד מהשליחים אשר הקב"ה שלח בעלמא הדין להבטיח בשם המלך, צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

אהוב למעלה ונחמד למטה

מרן רבינו בעשרים וארבע השנים שישב על כס אביו היה אהוב מאוד על חסידיו ותלמידיו, ופעם אחת אמר לאחד מגדולי תלמידיו 'מיר האבין געפינין הדרך צום כלל ישראל נאהר מיט אהבה' (אנחנו מצאנו דרך לכלל ישראל עם אהבה לחוד), ואכן כמים הפנים אל הפנים היה חסידי נהנים לשהות בצל קורתו, וחסידות קאמרנא התפשטה בשנות חייו לאלפים ולרבות, ובתי מדרשים שטיבלאך של חסידי קאמרנא נפתחו בזה אחר זה בכל רחבי גאליציע, ואף בעיר הקודש צפת בארץ הקודש היו לו חסידים שהיו מקושרים אליו בעבותות אהבה ופתחו שם ג"כ בית מדרש על פי נוסח ומנהגיו של רבינו זי"ע.

תפילותיו הקדושים היה במתק שפתים ממש לשמוע אל הרנה ואל התפילה כאשר הפריח רוח חיים בקרב החסידים בניגונים ובנוסח התפילה, וקולו היה גדול ונעים ומתוק לשומעים אשר אף אם היה עומד ומתפלל כל היום לא היה אף אחד מונע את עצמו ולומר שאין לו עת, והרהורי תשובה עלו על לב השומעים בשמעו את תפילותיו, ובפרט כאשר הגיע ימי הסליחות וימים הנוראים ובפרט ימי חג הסוכות ושמחת תורה לא משו החסידים מבית מדרשו של רבינו בעברו לפני התיבה סליחות שחרית ומוסף ותקיעות במתק לשונו ממש, אשרי עין ראתה.

לרבינו הסתופפו בצילו הרבה מגדולי הדור והם היו לרבינו תלמידים מובהקים ביניהם: הרה"ק רבי יהוסף מקאסאן זי"ע בעל הבני שלשים. הרה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זי"ע. הרה"ק רבי צבי אביגדור פיש מנאפקער זי"ע. הרה"ק רבי אלימלך פייש סג"ל לאווי מטאהש זי"ע. הרב הגאון

קאמרנא. ע"כ. רבינו רצה לכתוב זו חלקים, ובעצם כתב רק די חלקים, חלק ג' שרד, ונשרף, ונשאר רק כמה עלים ונדפס במדורותינו

החדשה, חלק ד' לא שרד ונאבד. הספר נתקבל בחיבה גדולה ומשלחנם של גדולי האדמו"רים לא מש. ועתה נדפס מחדש ע"י המכון להוצאת ספרי רבותינו הקדושים בעריכה חדשה ומפוארת.

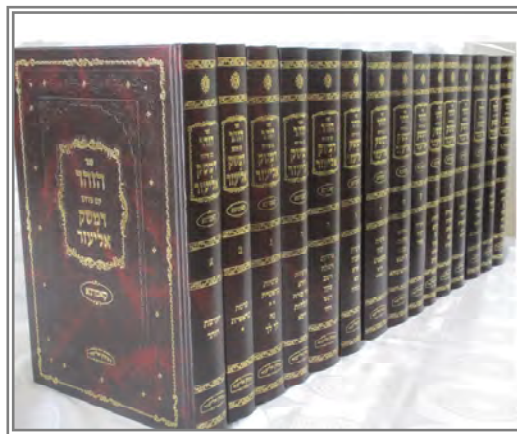
דמשק אליעזר - פירוש על הזוהר הקדוש, מפרש כל מילה ומילה ממש מהזוהר הקדוש, והוא כעין רש"י על הזוהר שיוכל כל אחד ואחד בישראל ללמוד ולהבין דברי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי בלשון קלה צחה וברורה, נדפס אחר הסתלקותו ע"י בנו המהרי"ם מקאמרנא זי"ע. ועתה נדפס מחדש ע"י המכון להוצאת ספרי רבותינו הקדושים בעריכה חדשה ומפוארת ונדפס ביחד עם הזוהר הקדוש בפנים כרצון קדשו של מרן רבינו המחבר.

בן ביתי - על התורה, ב' חלקים, ובו אמרות טהורות ופנינים יקרות עפ"י רזי מרן האריז"ל ועפ"י דרושי איש אלוקים רבינו ר' ישראל בעל שם טוב ותלמידיו הקדושים ע"פ דרכי העבודה בדברים גחלי אש בוערים להלהיב לבות בני ישראל לתורה ועבודה לתשובה וליראה. נדפס בראשונה ע"י בנו מהרמ"מ מפלאשטין זי"ע בשנת צדיק כתמר יפרח.

בן ביתי - על תהילים, עם הרבה דברי תורה ששמע מאביו. נדפס ע"י נכדו מרן רבינו הגה"ק רבי חיים יעקב מקאמרנא זי"ע

זקן ביתו - על מסכת אבות ב' חלקים, על

החסיד רבי **יחיאל מונד** אב"ד מאסט גדול זי"ע. וכ"ק אחיו הרב הגאון החסיד רבי **דניאל** אב"ד **מיקאלאיוו** זי"ע. הרה"ק רבי **אהרן ישעי' פיש** זי"ע אב"ד **האדס** בארץ הגר, בעמח"ס שו"ת פרח מטה אהרן וקדושת אהרן עה"ת ועוד. הרב הגאון החסיד **יצחק הירש טרויב** ראב"ד **קאזיווע** זי"ע. הרב הגאון רבי **משה** אב"ד **רידיק** זי"ע. הרב החסיד המקובל רבי **מנחם מענדיל מבראסלאוו** זי"ע בעמח"ס עתרת שלום דרך חקיד ועוד. הרב החסיד מוהר"ר רבי **אשר דאם מלבוז** זי"ע בעמח"ס היכל כאורה. החסיד המקובל רבי **משה אבאלי מראזלי** זי"ע. החסיד הרב הגאון רבי **שמואל עהרנפרייז מלבוז** זי"ע. ובנו הרב הצדיק רבי **מאיר מנדברנא** זי"ע. הרה"ק רבי **שלמה יעקב** והרה"ק רבי **מנחם מנדל יצחק** בני הרה"ק מהרי"א מזידטשוב זי"ע. הרה"ק רבי **אהרן אריה מראזלא** זי"ע. וגם הרה"ק **החקל יצחק מספינקא** זי"ע הניח לו רבינו התפילין ביום הבר מצוה שלו כשהגיע ביחד עם אביו האמרי יוסף זי"ע. ועוד גדולים.

כמו"כ היה רבינו מתכתב הרבה עם גדולי ישראל, ובמיוחד עם תלמידיו הרה"ק רבי אלימלך פייש מטהש זי"ע והרה"ק ר' אהרן ישעי' מהאדס זי"ע, על דברים עמוקים בתורת הרז כשכל איגרת ממש הוא תורה שלימה כמפורסם.

חיבוריו הקדושים

שר בית הזהר כפשוטו וכמשמעו זהו התואר התואם ביותר על רבינו בהוציאו לאור עולם את ספריו הקדושים המאירים לכל אלו ההולכים בנתיבות הזהר וכתבי מרן האר"י ז"ל על דרך מרן אור שבעת הימים הבעש"ט זיע"א.

ראשונה הוציא לאור עולם את ספרו:

אור עינים - על ערכי הקבלה והחסידות על פי א-ב, ב' חלקים, אשר מאיר העינים לכל הצועדים בדרך הנסתר והוא מפתח לעניינים ומספרים וגימטריאות על פי חכמת הנסתר, וכלשון קדשו בהקדמתו: אשר בספר הזה יוכל בנקל בעל נפש ללמוד סתרי תורה וימצא המעין מבוקשו שיכול להלך בכל ספרי הקבלה של מרן האר"י ז"ל וכו', יום ו' עש"ק פ' תולדות ג' לחודש כסלו התרמ"ב פה

עטרת-זקנים

בא בשלום.

מיד הכינו ע"פ צוואתו את ארונו מהשלחן שבו למד וקיבל קהל הקודש, ואלפים ורבבות באו מכל הגלילות להלוויה הגדולה, ונאמרו עליו דברי הספד ע"י בניו ממשיכי דרכו, ונטמן על יד אביו באוהל אחד לקול בוכים כשברקע שומעים קולות החסידים שצועקים היליגער רבי על מי נטשתנו.

בצוואתו ציוה שלא יכתבו עליו שום תוארים על מצבתו, ואלו הדברים שנחרטו על מצבתו הקדושה: **כתר תורה ביום שני ארבעה ועשרים יום לחודש אייר בשנת תרנ"ח, פה נטמן איש יהודי אליעזר צבי בעל המחבר ספר דמשק אליעזר על הזהר הקדוש, ספר ראש ביתו פירוש על התיקוני זהר, ספר בן ביתי על התורה וחמש מגילות, ספר בן ביתי על תהילים, ספר זקן ביתו על פרקי אבות, ספר אור עינים ארבעה חלקים, ספר זקן ביתו על סיום הש"ס, בן רבנו יצחק יהודה יחיאל הרב דפה זצלה"ה. ת.נ.צ.ב.ה. נוסח זה כפי הצוואה.**

לא ימושו מפיד ומפי זרעך

השאר אחריו בניו ממשיכי דרכו:

בנו הראשון כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **מנחם מאניש מפלאשטין** זי"ע.

בנו השני כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **אברהם מרדכי מקאמרנא** זי"ע, אשר המשיך להנהיג את קהל עדת קאמרנא, וממנו נמשכה שלשלת הקודש עד עתה, כאשר בנו רבינו הגה"ק רבי **חיים יעקב מקאמרנא** זי"ע ניצול מהמלחמה ויסד והמשיך את שולשלת הקודש בעיר הקודש והמקדש, ולאחר הסתלקותו המשיך בנו הגדול רבינו הגה"ק רבי **שלום מקאמרנא** זי"ע, ולאחר הסתלקותו נמשכת שושלת הקודש בגאון ובעוז לתפארת בית רבוה"ק ע"י בנו הגדול **כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א** עד ביאת ינון.

בנו השלישי כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **יעקב משה מקאמרנא** זי"ע.

בנו הרביעי כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי **פנחס נתן מרודיק** זי"ע.

בתו הראשונה הרבנית ציפא הינדא ע"ה נישאה להרה"ק רבי **יהודה צבי טוב** **מראזלא** זי"ע, אביהם של שלשתא קדישא לבית ראזלא וקאלבי

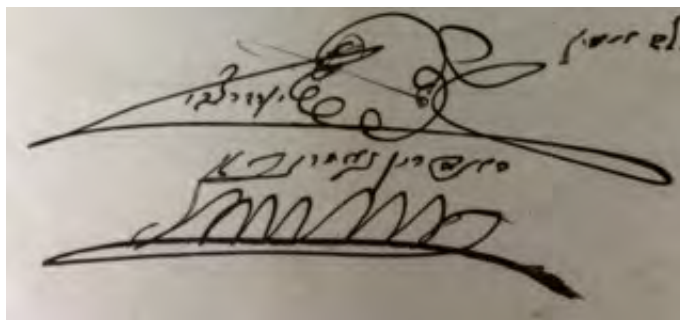
בתו השניה הרבנית מרת פרימיט ע"ה נישאה להרה"ק ר' **משה משאץ** זי"ע, נפטרה בליל הסדר תרל"ח בעת הלידה, ומרן רבינו ערך ליל הסדר בשמחה ובהתלהבות כרגיל, וכשחזר מהלוויה אמר לא הניח עוד פעם שאסון כזה יקרה בחיי, ומאז ועד יום פטירתו לא נפטרה שום אשה בעת לידתה בעיר קאמרנא.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
אמן

תרנ"ח כשיצא מבית המדרש העיף הרוח את השטריימל מעל ראשו, וראה בזה סימן לא טוב ואמר כבר נגזרה הגזירה.

לאחר חג הפסח נחלש ואמר לבניו אם יעבור ספירת 'יסודי' בטוב אדע כי אחזור לאיתני, וידוע שאמר רבינו שאביו המהרי"א הוא בבחינת 'נצח' (ואכן רבינו המהרי"א נסתלק בספירת 'נצח שבנצח'), והוא בספירת 'יסודי' ואכן נפטר בספירת 'נצח שביסוד', שילוב של כוח האב והבן.

ביום כ"ג אייר יום פטירת רבינו נחלש עד למאוד וציוה להכריז בעיר שיאמרו תהילים בעבורו, ואמר בזה הלשון: אפשר וועט מעהן מיך אויס בעטן, איך בין א געטרייער בעטער פאהר יודען, איך האב נישט איבגעלזט ארגע אין טאג פון יודישע תפילות, אזי רבי ווי איך אזוי ליעב יודען איז שוין לאנג וואס יודען

פרק ראשון ושני, והוא מלא וגדוש בתורה ומוסר ודרך ארץ, רבינו כתב גם על שאר הפרקים וחבל על דאבדון, ונשאר רק כמה עלים לפליטה. ועתה נדפס מחדש ע"י המכון להוצאת ספרי רבותינו הקדושים בעריכה חדשה ומפוארת עם הערות וביאורים.

אור עינים - על זמר ממרן האריז"ל לשבת קודש, נדפס מכת"ק ע"י המכון להוצאת ספרי רבותינו הקדושים בעריכה חדשה.

מגילת סתרים - חזיונות ממרן רבינו זי"ע, ועתה נדפס מחדש ע"י המכון להוצאת ספרי רבותינו הקדושים בעריכה חדשה ומפוארת, נדפס בסוף 'אור עינים' חלק ב'.

עוד השאיר ספרים בכתב יד שלא שרדו, ואלו הם:

אבי עזרי - פירוש קטן על הזוה"ק, (ואפשר שכבר רבינו שילבו בתוך בפירושו הגדול 'דמשק אליעזר').

ראש ביתו - פירוש על התיקוני זהר, עד תיקון ט"ו.

בן ביתי - על מאמרי רז"ל, ועתה יצא לאור ע"י מוסדותינו, נדפס בסוף 'אור עינים'.

זקן ביתו - על סיום הש"ס.

תפלה לעני - כוונת התפלה מכל השנה עפ"י סוד.

רב חסד - כוונת התפלה מכל השנה עפ"י פשט.

דמשק אליעזר - מפתחות של תנ"ך וש"ס בבלי וירושלמי וכל המדרשים וכל הזוהר וכל כתבי האריז"ל ושאר ספרים הנבנים עפ"י סוד.

אור עינים - הגהות על כל כתבי מרן האריז"ל זלה"ה.

הסתלקותו

ב"ג בעומר שנת תרנ"ה פרצה השריפה הגדולה בקאמרנא, ועבר אז רבינו לשכון בעיר טשערץ הסמוכה, ומאז התחיל להתכונן לקראת הסתלקותו וסידר שם את צוואתו הקדושה. בראש השנה שנת

עטרת-תפארת

עובדות והנהגות שנשמעו מפי כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

מה שקיבל מאביו רבינו הגה"ק בעל המעשה שלום זיע"א, ומזקיניו רבינו הגה"ק בעל הפרי חיים זיע"א על רבינו הגאון הקדוש שר בית הזהר רבי אליעזר עבי בן רבינו הגה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה זיע"א בעל הידמשק אליעזר מקאמרנא, כ"ד אייר תרנ"ח

הצלה ממשפט

שמעתי מזקני הגאון הקדוש רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א בעל פרי חיים, שספר לו בעל העבדה הרב החסיד ר' מרדכי מנזס ז"ל מזקני חסידי קאמרנא במוקאטש, שהוא היה איש עשיר אמיד גדול ומפרכס, והיה מלנה מעות ליהודים ולהבדיל לגוים גם כן, פעם הגיע אליו דבש אחד שיגלה לו סך אלף רגיש על זמן מסוים, ובתוך אותו הזמן מת הדבש ההוא, ור' מרדכי הנ"ל חשב שאשת הדבש אינה יודעת ממעשה ההלואה, על כן הוסיף עוד מספר אפס בסוף כדי שיהיה שטר ההלואה על סך עשרת אלפים רגיש, ובאמת ידעה אשת הדבש ממעשה ההלואה, ובעת שהביא השטר לגבות ממנה המעות, וראתה המעשה שעשה, הזמינה אותו לבית המשפט על מעשה המרמה שקרה לרמות אותה, והיה בסכנה גדולה וכמעט שהיו יכולין להרג אותו על זה.

בעת ההיא היה זקני על שבת קדש בעיר ברנסו ונסע ר' מרדכי הנ"ל להסתופף על שבת קדש בצל הקדש, ובמוצאי שבת קדש בעת הגעגענען נכנס ר' מרדכי אצל זקני ועיניו מלא דמעות על הצרכה הגדולה שנתגלגלה לפתחו, כששמע זקני המעשה מה שעשה, קם ממקומו ונעק עליו דברי מוסר וחדידיו על שעלה כן על מחשבתו לעשות כדבר הזה, ובפרט שעתה יצא מזה חילול השם גם כן, וקבל על עצמו שמעתי ישא ויתן באמונה אפלו עם עכומים, אך הנעשה אין להשיב לגבי המשפט.

אמר לו זקני הקדוש, שבשעת המשפט יציר לפניו דמות דיוקנו ועל ידי זה גבוא לו הישועה, וכן עשה, כשנכנס לבית המשפט והקטגור התחיל להרצות דבריו, לא שת לבו לדברי הקטגור, אלא עמד וציר לפניו דמות דיוקנו של זקני הקדוש, אך לא אמר הקטגור אלא מלה אחת ושתיים נפל ונתעלף, כשעוררו אותו מעלכונו והתחיל לדבר שנית, ור' מרדכי הנ"ל עשה כבתחלה וציר לפניו דמות דיוקנו של זקני, נפל הקטגור שנית ונתעלף, כך חזר הדבר ונשנה כמה פעמים, עד שבטלו וותרו על המשפט ויצא זכאי בדיו.

נעימת תפלתו

ידוע שזקני הקדוש בעל הדמשק אליעזר זיע"א, נסע על שבת קדש אצל הרב הקדוש בעל הדברי חיים זצ"ל בצאנז, וזה היה בשנה הראשונה אחר הסתלקות אביו הקדוש, וזקני שאל להגאון רבי יצחק שמעלקיש זצ"ל בעל בית יצחק מלמברג, היות שאביו צנה לו קדם הסתלקותו שילבש בשבת קדש בגד לבן ויתעטף בליל שבת בטלית מצצצת כמנהג האר"י ז"ל והבעל שם טוב ותלמידיו זיע"א, האם מתר לו לעבר על צנאת אביו ולא ילבש בגד לבן וטלית כשיסע על שבת קדש לצאנז, מפני כבודו של בעל הדברי חיים שלא ינהג מעשה רבנות בפניו, וענה לו בעל הבית יצחק שאסור לו לעבר על צנאת אביו, וילבש בגד

לבן וטלית כפי צנאתו, אבל מפני כבודו של בעל הדברי חיים, ישאר לבוש בזמן התפלה בבגד העליון השחר (רעז'בולקע) מעליהם.

כשהגיע זקני לתפלת מנחה ערב שבת אצל בעל הדברי חיים, לבוש בבגד הלבו ועליו הטלית ועליו הבגד העליון השחר, והרגיש בזה הרב הקדוש רבי ברוך מגורליץ זצ"ל, הלך אצל אביו בעל הדברי חיים ואמר לו, ראה הגיע כאן אבנך לבוש בבגד לבן ומתעטף בטלית בליל שבת קדש, ענה לו אביו הדברי חיים הרי לו צנה אביו לנהג כן, אבל לך אביך עוד לא צנה לך כן. אחר כך אמר לו בעל הדברי חיים שיוריד הבגד העליון וישאר לבוש בבגד הלבו ועליו הטלית כצנאת אביו.

אחר תפלת מנחה כבדו בעל הדברי חיים להתפלל תפלת קבלת שבת וערבית, וזקני התפלל לפני העמוד בנעימת קולו הערב בנעימה המקובלת מרבובינו הקדושים מקאמרנא וזידיטשוב, לאחר התפלה אמר בעל הדברי חיים: מימות רבי הקדוש רבנו צבי הירש מזידיטשוב זיע"א בעל יצבי לצדיקי עוד לא שמעתי תפלה כזאת.

ותנור אמר ונקם

שמעתי מזקני הגאון הקדוש רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א בעל פרי חיים, שבעיר באריסלאב היה דר אחד מחשובי חסידי קאמרנא וישמו רבי צבי והיה לו קרעטשמע (בית מרוח). פעם נכנס אליו גוי אחד מכשף גדול וקבי בשרטוטי הידנים, והראה לו בן החסיד הנ"ל את דניו, ואמר לו שראה בשרטוטי דניו שבעוד כמה שבועות יהיה בן י"ג, ויחגג שמחת הבר מצוה ולמחרת יום הבר מצוה גמות, והתחיל הנער לבכות מדברי הגוי, ונספר הדבר לאביו.

תכף ומיד אסר העגלה ונסע לקאמרנא, אל זקני רבנו הקדוש בעל הדמשק אליעזר זיע"א, אמר לו רבנו הקדוש: נכון שדברי הגוי אמת, אבל אני מבטלם ואין לך ממה לפחד, וכל דברי הגוי יהיו מעתה בטלים ומבטלים, וסימן שדברי בניי כשתחזר לביתך תשמע שהגוי המכשף מת במיתה משנה, וכן היה. והאריך בן החסיד הנ"ל עוד הרבה שנים והיה מגדולי חסידי קאמרנא, וישמו היה רבי חזקאל מבאריסלאב.

המשיח אלמים

שמעתי מהרב החסיד רבי צבי הירש קאלטער ז"ל שהיה בעל תפלה בבית מדרשו של זקני הרב"ד הגאון הצדיק רבי ישראל יצחק הלוי ריזעמאן זצ"ל בבית המדרש דחסידיים בתי נרשא, שאחיו היה לו בן שונלד אלם ומיום הנלדו לא הוציא הגה מפיו, באחת הפעמים שנסע אחיו עם בנו האלם לדרש ברופאים נסע על הרפכת, ובתוך הרפכת נסע גם כן זקני הקדוש בעל הדמשק אליעזר זיע"א, נגש אליו אבי הבן עם בנו האלם ונתן קוויט ופדיון כנהוג שזקני הקדוש יעתיר עליו שינשע בדבר וישועה ורחמים, זקני הקדוש הרים את מגבעתו מעל ראשו והוריד היארמולקע

(הכפה) שלו מעל ראשו, והלביש את היארמולקע שלו ללד האלם, וזקני הקדוש אמר לו שינתחיל לדבר ותכף ומיד התחיל לדבר כאחד האדם.

נשקו על מצחו

שמעתי מאבי הגאון הקדוש רבי שלום מקאמרנא זיע"א בעל מעשה שלום, פעם בקש זקני הקדוש בעל דמשק אליעזר זיע"א, רשות מאביו הקדוש לנסע על שבת קדש פרשת במדבר קדם חג השבועות אצל שאר בשרו הרב הקדוש רבי יצחק איזיק מזידיטשוב זצ"ל, ונתן לו רשות, בעת סעודה שלישית רענא דרעיון התלהב מאד המהר"י מזידיטשוב בעת אמירת התורה, ואמר על עצמו שבחיים גדולים שהוא גדול כמו רשב"י דורו ועוד הרבה הפלגות.

ביום ראשון כשנכנס זקני הקדוש ללעזעגענען אמר לו המהר"י מזידיטשוב, שבל יספר לאביו הקדוש מה שאמר על עצמו בעת סעודה שלישית, ענה לו זקני הקדוש הנה בפרשה הבאה פרשת נשא כתוב בתורה נשא את ראש בני נרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם, והוא נשא את ראשי כשהצדיק בא לרומם את בני ישראל הנמצאים בגלות, הנקראים בני נרשון שגרשו מנחלת אבותם ארץ הקדש, לבית אבתם למשפחתם יכול הצדיק לומר שהוא גדול כמו אבות האבות הקדושים, כששמע דבר פי חכם חן מזקני הקדוש נשקו על מצחו, ואמר לו: עכשו יכול אתה גם כן לספר לאבין הקדוש מה שאמרתי בעת רענא דרעיון.

מדת יסוד

בשמחת תורה האחרון לחיי זקני הקדוש בעל דמשק אליעזר זיע"א שנת תרנ"ח, אמר חסיד אחד שבשנה הזאת נדאי גבוא משיח צדקנו, אמר לו זקני הקדוש שהוא לא מרגיש זאת, כי הוא קרוב למלכות. ופרש הדברים בנו זקני הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי מקאמרנא זיע"א, שמקבל שהרב הקדוש רבי צבי הירש מזידיטשוב זיע"א בעל יצבי לצדיקי הוא נגד מדת חסד, ואחיו הרב הקדוש רבי משה מסאמבור זיע"א בעל תפלה למשה הוא נגד מדת גבורה, ובנו הרב הקדוש רבי יהודה צבי מראזלא זיע"א בעל ידעת קדושים הוא נגד מדת תפארת, וזקני הגאון הקדוש רבי יצחק איזיק יהודה זיע"א בעל היכל הכרכה וכן דודו הרב הקדוש רבי יצחק איזיק מזידיטשוב זיע"א הם נגד מדות נצח נהוד, נאבי הגאון הקדוש רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל דמשק אליעזר הוא נגד ספירת יסוד, ואם כן הוא קרוב למלכות כדבריו. וכן ידוע שאמר לבנו הרב הקדוש רבי מנחם מאיש מפלעשטין זיע"א: שאם אעבר מדת יסוד בטוב אדע שאחזר לאיתני. ובסוף נסתלק במדת נצח יסוד, מידת אביו ומדתו שלו. כן אמר קדם הסתלקותו שאינו יכול להיות עוד פה בעולם השפל הזה, כי נתהוו קטגורים ומספים חשכים על ישראל חממא ליצלן.

מוסדות
קאמרנא
בארה"ק

בנשיאות כ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

בס"ד

הגנו מתכבדים להזמין את כל קהל הקודש
לרגל יומא ההילולא הרבינו הגאון הקדוש המקובל
האלוקי שר התורה והזוהר רשכבה"ג מרן רבינו

אליעזר צבי מקאמרנא

זצוק"ל

בעל ה'דמשק אליעזר'

על הזוה"ק

בן ביתי - על התורה, בן ביתי - על תהילים,
זקן ביתו - על אבות, אור עינים - על ערכי הקבלה.

יערוך

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

את שולחנו הטהור

ביום שלישי פרשת במדבר

כ"ד אייר ל"ט למטמוני"ם למב"י נצח שביסוד

תפלת מעריב בשעה 8:00

ולאחריה סעודת ההילולא

בהיכל בית מדרשינו

זכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדינו אכי"ר

הגבאים

כתובת:

רח' ארזי הבריה 48
ירושלים

טלפון: 02-5823727

פקס: 02-5325814